

ТЖ НА НЕГОВО-ТО СЪРДЦЕ, ЩЕ ГО ПРОСТИ, И
 НЕ ЩЕ ГО ОСТАВИ ДА ЗАГЫНЕ. А ТЫ, ЧАДО,
 АКО ТЪРПИШЬ НА МѢСТО-ТО, ДѢТО СИ ПРИЗО-
 ВАНЪ, И НЕПОСЛАШАШЬ ПОМЫШЛЕНІЕ-ТО, КОЕ
 ИСКА ДА ТЯ ИСТЪРГНЕ ОТЪ ТЪЗИ ПѢСТЫННИЖ,
 ТО ЩЕ НАПРѢДВАШЬ ВЪ ДОБРОДѢТЕЛЬ-ТЖ, И
 БОГЪ ЩЕ ТЯ ПРОСЛАВИ; АКО ЛИ НЕПОСЛАШАШЬ
 МЕНЕ И ОТИДЕШЬ, ТОГАВА ЩЕ СѢДНЕШЬ НА ДА-
 ДОВО СИ МѢСТО, КОЕ-ТО НѢМА ДА ТИ БЪДЕ
 ВЪ ПОЛЪЖ, ЗАЩО-ТО СКОРО ЩЕ ТИ ГО ОТЪ-
 МНѢТЪ ЗАИ ХОРА. ИЗ ДОМЪ, КАТО НЕПОСЛА-
 ША ДѢМЫ-ТѢ НА СТАРЕЦА СИ, ОТИДЕ БЕЗЪ
 БЛАГОСЛОВЕНІЕ, И СЕЖДАНА СЯ ВСИЧКО-ТО ПРОРЫ-
 ЧАНІЕ НА С-ГО; ПОСЛѢ СЯ ВЪРНА ПРИ СТАРЕ-
 ЦА, ПЛАЧАШЕ И ОКАЙВАШЕ СЕБѢ СИ, КАТО СЯ
 ЧЮДАШЕ ЗА ПРОЗОРЛИВОСТЬ-ТЖ МЪ. ПРѢПОДО-
 БНЫЙ КЫРІАКЪ, НЕГОВЫЙ УЧЕНИКЪ, ИЗВѢСТА-
 ВА ЗАРАДЪ ПРѢПОДОБНАГО ОТЦА БѢТИМІА ТО-
 ВА: НИКОГА ГО НЕВИДѢХМЕ, РЕЧЕ, ДА ПАДЕ ОСВѢНЬ
 ВЪ СЖЕКОТЖ И НЕДѢЛЖ, НИ ДА ПРИКАЗВА СЯ
 НѢКОГО, ОСВѢНЪ ЗА ГОЛѢМЖ НЪЖДЖ, НИТО ГО
 ВИДѢХМЕ НѢКОГО ЛѢГНѢЛЪ, ИЗ СѢДИШКОМЪ
 ДРЕМАШЕ, А ПОНѢКОЙ СИ ПЪТЬ ПРАВЪ СТОЯ-
 ШЕ, ДЪРЖАЩИЦЪ ЧЕЛО-ТО СИ СЯ ДВѢ-ТѢ РЪ-
 ЦѢ, ОБЛѢГНѢТЪ НА ЕДИНЪ ЖЪЗЪ (КЮШЕ) ВЪ